

یادداشت

مجید حامی

کارشناس کشتی

مأموریت سخت سرمربی تیم ملی

قهرمانی خیره‌کننده تیم ملی کشتی فرنگی ایران در جهان، بار دیگر ظرفیت فنی و آمادگی بالای این تیم را به نمایش گذاشت؛ اما انتخاب شش مسافر المپیک ۲۰۲۸ لس‌آنجلس از میان ترکیب فوق‌العاده ۱۲ نفره، کار حسن رنگرز را دشوار می‌کند. حتی ممکن است حذف بعضی از کشتی‌گیران از فهرست مسافران المپیک، به سرخوردگی آنها منجر شود. از همین رو، فدراسیون کشتی مأموریت ویژه‌تری برای مدیریت این نسل طلایی فرنگی پیش رو دارد.

بدون شک کشتی فرنگی ایران در المپیک می‌تواند همه را شگفت‌زده کند، اما ملی‌پوشان در لس‌آنجلس کار سخت‌تری نسبت به قهرمانی جهان خواهند داشت. از یک طرف، تیم‌های روسیه و آمریکا تا آن زمان فرصت دارند خود را به سطح بالاتری برسانند و از طرف دیگر، تیم آذربایجان نیز با هدایت محمد بنا با به تشک المپیک می‌گذارد. در کنار این مدعیان، نباید تک‌ستاره‌های تیم‌های دیگر را هم نادیده گرفت؛ کشتی‌گیرانی که می‌توانند معادلات رقابت‌ها را تغییر دهند.

البته در قهرمانی جهان هم قرار نبود اگر شش یا هفت فرنگی‌کار ایران به فینال رسیدند، همگی به مدال طلا دست پیدا کنند. اساساً هیچ تیمی نمی‌تواند انتظار داشته باشد بیش از حد مشخصی از مدال‌های طلا یا یک رقابت را به دست بیاورد. معمولاً اتحادیه جهانی کشتی نیز به سمتی حرکت می‌کند که مدال‌های طلا میان تیم‌های مدعی تقسیم شود و همه طلاها به یک تیم نرسد. چنین رویکردی می‌تواند بر رقابت‌های جهانی دوره‌های بعد تأثیر بگذارد و به حفظ جایگاه کشتی در میان رشته‌های المپیک کمک کند.

نباید فراموش کرد که حتی در المپیک نیز هیچ ابردستی بلانزاعی نمی‌تواند ۸۰ درصد مدال‌های طلا یا کشتی فرنگی را به خود اختصاص دهد. بنابراین، صعود تعداد زیادی از فرنگی‌کاران ایران به فینال این دوره از قهرمانی جهان، بیش از هر چیز نشان‌دهنده آمادگی بدنی و فنی بالای آنها بود؛ آمادگی‌ای که باعث شد، نه داوران و نه حریفان نتوانند به‌راحتی مانع پیشروی ملی‌پوشان شوند. بدن‌های آنها در جریان مسابقات زود خالی نکرد، هیچ ملی‌پوشی به نفس‌نفس نیفتاد و کسی از حال نرفت. این شرایط، بیانگر آمادگی جسمانی مطلوب و توانایی حفظ کیفیت عملکرد در مراحل مختلف رقابت‌ها بود.

همچنین روحیه خیره‌کننده فرنگی‌کاران یکی از نکات قابل توجه این قهرمانی بود. به اعتقاد بسیاری، کوش دادن به مداحی‌ها و گفتن ذکر، از تدابیر مؤثر فدراسیون برای تقویت روحیه ملی‌پوشان و آماده نگه داشتن آنها در جریان مسابقات بود.

نکته مهم دیگر، حضور تیم ملی با حداقل ضعف در ترکیب و عملکرد بود. فاصله کم میان نفرات اصلی و ذخیره‌ها نشان می‌دهد فدراسیون در زمینه پشتوانه‌سازی عملکرد خوبی داشته است؛ موضوعی که می‌تواند در مسیر المپیک ۲۰۲۸ اهمیت تعیین‌کننده‌ای پیدا کند.

البته در این بین نباید نقش مربیانی مانند مهدی علباری، مجید رضانی، حسن حسین‌زاده، فرشاد علیزاده و یکی، دو مربی سازنده دیگر را نادیده گرفت؛ مربیانی اخلاق‌مدار از سه نسل مختلف که خود در دوران کشتی‌گیری به محققان نرسیده بودند، اما با عطش قهرمانی و مدال‌آوری، کمک بزرگی به افتخارآفرینی ملی‌پوشان کردند.

قهرمانی جهان بیش از المپیک ۲۰۲۸ مهم‌ترین میدان ارزیابی این نسل به شمار می‌رود. تیم ایران تاکنون در سال پیش از المپیک قهرمان جهان نشده است؛ بنابراین، کسب سهمیه‌های المپیک همراه با قهرمانی جهان می‌تواند بهترین اتفاق ممکن پیش از حضور در لس‌آنجلس باشد.

یادداشت

علی محمدی

مدیرفنی پیشین کشتی فرنگی

انتخابی المپیک چالش نیست

ثبت رکورد تاریخی کسب ۹ مدال در رقابت‌های قهرمانی جهان را باید به پای مدیریت عالی علیرضا دبیر نوشت؛ مدیریتتی که به جای نمره ۲۰، شایسته نمره ۲۱ است. ورزش ایران به چنین مدیرانی نیاز فراوانی دارد؛ مدیرانی که تعدادشان کم است، اما حضورشان می‌تواند بسیاری از مشکلات ورزش را حل کند.

البته نباید از نقش حسن رنگرز، سرمربی تیم ملی، همکارانش و ملی‌پوشانی که از جان مایه گذاشتند، غافل شد. اگر نادآوری نبود و حق برخی کشتی‌گیران، از جمله هادی ساروی، ضایع نمی‌شد، شاید رنگ مدال‌های ایران خوشرنگ‌تر هم بود. البته قرار نیست همه مدال‌های طلا به ایران برسد، هرچند فرنگی‌کاران ما برتری خود را مقابل حریفان نشان دادند. قهرمانی جهان اتفاقی و شانسی به دست نیامده است. این تیم پله‌پله پیشرفت کرده و امروز به جایگاهی رسیده که حریفان قدرتمندی چون جمهوری آذربایجان با هدایت محمد بنا و کشتی‌گیران روس بازگشته به میادین نیز نمی‌توانند به‌راحتی تهدیدی برای آن باشند. البته نباید تک‌ستاره‌های تیم‌های مختلف را دست‌کم گرفت؛ چراکه آنها می‌توانند در المپیک، کار ملی‌پوشان ایران را دشوار کنند.

شاید انتخاب ترکیب شش‌نفره در شش وزن المپیک برای المپیک ۲۰۲۸، از نگاه بسیاری، چالش پیش روی حسن رنگرز باشد؛ اما چرخه انتخابی، بهترین و قابل‌قبول‌ترین مسیر برای رسیدن به ترکیب نهایی است. هر کشتی‌گیری که طلای المپیک را می‌خواهد، ابتدا باید از سد رقبای ایرانی خود بگذرد. بر این اساس، انتخابی نه‌تنها چالش نیست، بلکه با ایجاد رقابتی عادلانه، کار سرمربی را نیز آسان‌تر می‌کند.

«ایران» **قهرمانی مقتدرانه تیم ملی کشتی فرنگی** در رقابت‌های جهانی قزاقستان را بررسی می‌کند

آقای سرمربی در ترافیک قهرمانان

میدان‌های بین‌المللی است. این نتیجه می‌تواند اعتمادبه‌نفس ملی‌پوشان را افزایش دهد و زمینه را برای ادامه روند مطلوب در رویدادهای پیش رو فراهم کند.

اهمیت عملکرد تیم ملی فرنگی در قزاقستان تنها به جایگاه ایران در جدول رده‌بندی خلاصه نمی‌شود. نمایش کشتی‌گیران در جریان مسابقات، انسجام مجموعه و توانایی آنها در مدیریت مبارزه‌ها، نشانه‌هایی هستند که می‌توانند چشم‌اندازی امیدوارکننده برای آینده ترسیم کنند. با وجود این، ایستادن بر سکوی اول جهان پایان ماجراجویی رنگرز در رأس هرم فنی تیم ملی نیست؛ بلکه آغاز مرحله تازه‌ای است که در آن، حفظ کیفیت فنی، شناسایی نقاط قابل بهبود و برنامه‌ریزی برای حضور در المپیک اهمیت بیشتری پیدا می‌کند.

جمشید خیرآبادی، مربی پیشین تیم ملی فرنگی در گفت‌وگو با «ایران»:

نباید روس‌ها را در المپیک دست‌کم بگیریم

منبع: فدراسیون کشتی ایران

مهری رنجبر / قهرمانی مقتدرانه تیم ملی کشتی فرنگی ایران در مسابقات جهانی آستانه و کسب ۹ مدال در ۱۰ وزن، نتیجه‌ای تاریخی بود که بار دیگر قدرت فرنگی‌کاران ایران را به رخ رقبای جهانی کشید. شاگردان حسن رنگرز با این عملکرد نشان دادند که می‌توانند در مسیر المپیک ۲۰۲۸ لس‌آنجلس نیز مدعی باشند؛ مسیری که در کنار آمادگی فنی و بدنی، به انتخاب درست نفرات

قهرمانی تیم ملی کشتی فرنگی در

مسابقات جهانی را می‌توان بهترین

اتفاق ممکن برای این رشته دانست؟

این قهرمانی استثنایی، نه‌تنها در تاریخ کشتی، بلکه در تاریخ ورزش نیز اتفاقی کم‌نظیر است و باید تبریک گفت. کسب ۹ مدال جهانی در ۱۰ وزن، واقعاً کار دشوار و بی‌نظیری است. معمولاً مسابقات جهانی سال قبل از المپیک سخت‌ترین رقابت و مسابقات جهانی سال بعد المپیک، از نظر شرایط رقابت، آسان‌تر است. در این دوره، همه تیم‌ها برای شناخت ترکیب

باشد. در این رقابت‌ها حواس او به همه‌چیز بود؛ از کشتی‌گیری که روی تشک مبارزه می‌کرد تا گرم کردن بقیه، آنالیز، ریکاوری ملی‌پوشی که مسابقه‌اش تمام شده بود و حتی تعامل و همفکری با کمک‌داور همراه تیم در مواقع لازم. او به ما یاد داد یک مربی چطور باید همه‌چیز را زیر نظر داشته باشد و اثرگذار باشد. رنگرز همه‌چیز کشتی را می‌فهمد و خوب مدیریت می‌کند.»

مربی کشتی فرنگی درباره انتخاب ترکیب تیم ملی برای المپیک نیز بر ضرورت ایجاد رقابت جدی در تمام اوزان تأکید کرد. اشکانی در این باره گفت: «برای انتخاب بهترین‌ها در ترکیب تیم المپیک باید در هر وزن سه تا چهار کشتی‌گیر داشته باشیم که با برنامه‌ای عالی و مدون کار کنند. فرآیند انتخاب هم باید طوری باشد که هیچ حرف‌وحدی باقی نماند. نباید کسی که می‌آید داد یک مربی چطور شش‌دانگ

خورده شده است. این کار به پروسه‌ای بدون نقص نیاز دارد.»

اشکانی در ادامه، حضور محمد بنا در رأس کادر فنی کشتی فرنگی جمهوری آذربایجان و احتمال بازگشت روسیه به رقابت‌های بین‌المللی را تهدیدی جدی برای ایران ندانست. او معتقد است برنامه‌ریزی اصولی می‌تواند مانع عقب‌ماندن کشتی ایران از رقبای قدرتمند شود. اشکانی با اشاره به پیشرفت این رشته در کشور گفت: «روسیه همیشه از فرصت‌ها استفاده کرده و ما هم در غیاب آنها اسود بردیم. اگر برنامه مدونی داشته باشی، نه‌تنها عقب نمی‌مانی، بلکه حریف تازه‌نفس هم نمی‌تواند برای تو تهدید باشد.» وی در ادامه گفت: «کشتی فرنگی ایران در حیطه‌ای به بلوغ و غیرقابل پیش‌بینی رسیده که مثل نفت مربی صادر می‌کنیم. محمد بنا سرمربی جمهوری آذربایجان می‌شود و بعضی از کشتی‌گیران و مربیان ما در باشگاه‌های هلند و چین کار می‌کنند. آنها هم باید حمایت شوند، نه اینکه مسافه را وارونه ببینیم. کشتی ایران قائم به فرد نیست و حضور مربیان ایرانی در تیم‌های دیگر، تهدیدی برای این رشته محسوب نمی‌شود.»

اشکانی با ابراز امیدواری نسبت به آینده کشتی فرنگی ایران گفت: «ایل‌گلداری که فدراسیون و سرمربی تیم ملی فرنگی انجام داده‌اند، به‌طور حتم موفقیت تیم ملی منوط‌ف نمی‌شود و این تیم در المپیک ۲۰۲۸ هم می‌درخشد.»

موفق در المپیک باشد. تداوم آمادگی، نتایج رقابت‌های انتخابی، شرایط جسمانی، ثبات عملکرد در مسابقات بین‌المللی و توانایی اجرای برنامه‌های فنی مربیان، از جمله عواملی هستند که باید در تصمیم‌گیری نهایی مورد توجه قرار گیرند. کادر فنی تیم ملی بلافاصله پس از بازگشت به ایران باید سازوکاری شفاف برای ارزیابی کشتی‌گیران طراحی کند تا انتخاب نهایی بر پایه عملکرد مستمر و معیارهای مشخص انجام شود. حفظ انگیزه نفرات برتر، فراهم کردن فرصت رقابت عادلانه و جلوگیری از افت آمادگی سایر مدعیان، به اندازه آماده‌سازی نفرات اصلی اهمیت دارد. از سوی دیگر، بدون شک مسیر رسیدن به بازی‌های لس‌آنجلس با چالش‌هایی همراه خواهد بود که باید از هم‌اکنون برای مدیریت

امکانات بسیاری از فدراسیون‌های کشتی به یک‌دهم امکانات ایران هم نمی‌رسد. در واقع، فدراسیون کشتی به اندازه کل ورزش ایران هزینه می‌کند و باید از توانایی مدیریتی رئیس فدراسیون نهایت استفاده را برد. نتیجه این سرمایه‌گذاری‌ها، کسب مدال‌های جهانی و قهرمانی در مسابقات بین‌المللی است. چنین اتفاقی روحیه و اعتمادبه‌نفس ورزشکاران را افزایش می‌دهد و باعث می‌شود کشتی‌گیران تمرینات سخت و طاقت‌فرسا را با انگیزه و علاقه بیشتری انجام دهند.

فراموش نکنید که المپیک در مدال به کشتی‌گیرانی می‌رسد که تجربه بیشتری دارند و درصد اشتباهاتشان کمتر است. هرچه اشتباه کمتر باشد شانس کسب مدال خوش‌رنگ‌تر افزایش پیدا می‌کند

دو وزن ۶۰ و ۷۷ کیلوگرم همچنان پاشنه آشیل کشتی فرنگی ایران محسوب می‌شوند؟

ایران در دو وزن ۶۰ و ۷۷ کیلوگرم، در مقایسه با برخی اوزان دیگر، شرایط ضعیف‌تری در المپیک داشته است. سال‌ها موره مناسبی در این دو وزن نداشتیم و حتی پنج سال در مسابقات جهانی مدال نگرفتیم. خدا را شکر که اکنون دو، سه کشتی‌گیر کارآمد داریم و تفکرات حسن رنگرز هم جواب داده است.

البته ضعف در وزن ۷۷ کیلوگرم تا حدودی طبیعی است؛ زیرا وزن طبیعی افسران متفاوت است و وزن ۷۷ کیلوگرم در محدوده‌ای قرار دارد که انتخاب و حفظ شرایط بدنی مناسب برای آن دشوارتر است. با وجود این کشتی‌گیرانی مانند

عدولی، اسکو و علی‌نژاد امیدوارکننده هستند. این جوانان می‌توانند با حضور در میدان‌های بین‌المللی، تجربه بیشتری کسب کنند و برای المپیک آماده‌تر شوند. حتی در وزن ۶۰ کیلوگرم نیز می‌توانیم روی پیام احدی، کشتی‌گیر وزن ۵۵ کیلوگرم، برای المپیک ۲۰۲۸ حساب کنیم. از آنجا که وزن ۵۵ کیلوگرم در المپیک وجود ندارد، می‌توانیم او را برای حضور در وزن ۶۰ کیلوگرم آماده کنیم.

انتخاب نفرات آماده برای حضور در المپیک ۲۰۲۸، دشوار نمی‌گند؟

خوشبختانه حدود پنج سال است که ترکیب تیم‌های ملی برای مسابقات، بویژه المپیک، از طریق چرخه انتخابی مشخص می‌شود. این چرخه بسیار مؤثر است و کمک می‌کند حق به حقدار برسد.

بنابراین، هرچند انتخاب

آنها برنامه‌ریزی استاندارد ی طراحی کرد. احتمال مصدومیت، تغییر شرایط آمادگی، ظهور رقبای تازه و تحول در شیوه‌های فنی حریفان، مجموعه عواملی هستند که می‌توانند معادلات انتخابی را تغییر دهند. به همین دلیل، حفظ آمادگی نفرات اصلی در کنار پرورش گزینه‌های جایگزین باید در دستورکار تیم ملی قرار گیرد. توجه به پشتوانه‌سازی و میدان دادن به کشتی‌گیران جوان نیز می‌تواند عمق ترکیب ایران را افزایش دهد و امکان مدیریت بهتر شرایط پیش‌بینی‌نشده را فراهم کند. نتیجه به دست آمده در جهانی آستانه نشان داد که کشتی فرنگی ایران از آمادگی و آمادگی مدیریت بهتر شرایط پیش‌بینی‌نشده برخوردار است، اما درخشش در لس‌آنجلس به مدیریت مستمر، تصمیم‌گیری دقیق و ارزیابی مرحله‌به‌مرحله نیاز دارد.

نفرات کار دشواری است، اما چرخه انتخابی بهترین راهکار به شمار می‌رود؛ زیرا رقابت میان فرنگی‌کاران را افزایش می‌دهد و بلیت المپیک به بهترین نفرات می‌رسد. حتی اگر قهرمان جهان از رقیب جوان خود شکست بخورد، فرصت دیگری به او داده می‌شود تا در میدان بین‌المللی توانایی‌هایش را نشان دهد. بر این اساس هرکدام از این دو کشتی‌گیر که نتیجه بهتری بگیرد، شانس بیشتری برای حضور در ترکیب تیم ملی خواهد داشت.

المپیک با همه میدان‌های دیگر تفاوت دارد و جای ورزشکاران بی‌تجربه و کسانی نیست که اشتباهات زیادی مرتکب می‌شوند. در این رقابت‌ها، ورزشکاران تازه‌تجربه نیز می‌توانند شانس بیشتری برای موفقیت دارند. البته این به معنای محدود بودن ترکیب المپیک به نامداران نیست؛ جوانان تازه‌تجربه نیز می‌توانند در جمع المپیک‌ها قرار بگیرند. فراموش نکنید که در المپیک، مدال به کشتی‌گیرانی می‌رسد که تجربه بیشتری دارند و درصد اشتباهاتشان کمتر است. هرچه اشتباه کمتر باشد، شانس کسب مدال خوش‌رنگ‌تر افزایش پیدا می‌کند.

حضور آذربایجان یا هدایت محمدبنا، بازگشت روس‌ها و حضور آمریکا به عنوان میزبان المپیک، کار ایران را برای درخشش در لس‌آنجلس دشوارتر نمی‌کند؟

محمد بنا استاد همه ماست، اما فاصله کشتی فرنگی آذربایجان با ایران زیاد است. من هم تجربه سرمربیگری این تیم را داشتم و توانستم جایگاه تیم هفدهم جهان را به رتبه سوم برسانم. آذربایجان در مسابقات جهانی به رتبه دوم رسید و در این دوره نیز با اختلاف ۸۸ امتیاز نایب‌قهرمان شد. بنابراین، نباید حضور این تیم را به دغدغه اصلی کشتی فرنگی ایران تبدیل کنیم.

اما بازگشت روسیه به کشتی خطرناک است. آمریکا نیز با وجود میزبانی المپیک، در کشتی فرنگی در سطحی نیست که بتوان آن را رقیبی هم‌تراز ایران دانست. در شرایط فعلی، تمرکز اصلی کادر فنی تیم ملی باید روی کشتی فرنگی روسیه باشد؛ زیرا این کشور برای المپیک برنامه‌ریزی کرده و بدون شک یکی از جدی‌ترین رقبای ایران خواهد بود. در کنار روسیه نیز نباید از ستاره‌های شاخص آذربایجان، گرجستان، ارمنستان و کشورهای اروپایی غافل شد.

حبیب‌الله اخلاقی، پیشکسوت کشتی فرنگی در گفت‌وگو با «ایران»:

روسیه و آذربایجان تهدیدی برای کشتی ایران محسوب نمی‌شوند

تیم ایران سخت‌کند. کادر فنی باید بهترین‌های تیم‌های پایه را به ترکیب تیم ملی اضافه کند تا قوی‌ترین تیم ایران برای المپیک آماده شود.» حبیب‌الله اخلاقی معتقد است رقابت نزدیک میان مدعیان اوزان المپیک، اگرچه انتخاب ترکیب نهایی را برای سرمربی دشوار می‌کند، اما در نهایت می‌تواند به سود تیم ملی تمام شود. او با اشاره به تجربه‌های گذشته می‌گوید: «درست است که ترافیک بهترین کشتی‌گیران در اوزان المپیک، کار سرمربی را برای انتخاب ترکیب سخت می‌کند، اما این چالش در میادین بین‌المللی نتیجه خوبی دارد. زمانی که انتخاب بین بابک قربانی و امیرعلی اکبری مطرح بود، فشار زیادی وجود داشت، اما در میدان نتیجه خوبی برای تیم به دست آمد. در واقع، سختی رقابت‌های انتخابی می‌تواند به درخشش فرنگی‌کاران در المپیک ختم شود.»

وی در پایان می‌گوید: «برای اینکه کشتی‌گیران تا المپیک آماده شوند، باید بیشتر حمایت شوند و با حضور در تورنمنت‌های بین‌المللی رقبای خود سرشاخ شوند. نه‌تنها ۶ کشتی‌گیر مسافرمپیک، بلکه کشتی‌گیران ذخیره هم باید برای تجربه‌اندوزی، شانس حضور در تورنمنت‌های بین‌المللی را داشته باشند.»

اما معتقد است موفقیت اخیر نباید موجب غفلت از برنامه‌های آینده شود. او در این باره می‌گوید: «اصلاً بازگشت دوباره روسیه به صحنه و حضور محمد بنا در تیم ملی آذربایجان برای کشتی فرنگی ایران تهدید نیست. اما کادر فنی نباید در باد این قهرمانی بخوابد و باید متناسب با شرایط، تهدیداتی در نظر بگیرد تا تیم ایران در المپیک کم نیلارد.»

او با اشاره به حضور کشتی‌گیران روس در ترکیب تیم‌های کشورهای دیگر در سال‌های گذشته ادامه می‌دهد: «درست است که روسیه قبلاً با نام تیم ملی خودش در مسابقات حضور نداشت، اما کشتی‌گیران این کشور برای تیم‌های کشورهای مختلف مسابقه می‌دادند. حالا که دوباره قهرمانان روس در یک تیم جمع شده‌اند، کار برای رقبا متفاوت خواهد بود. از طرف دیگر، حضور محمد بنا می‌تواند اهرم فشاری باشد و کار را برای